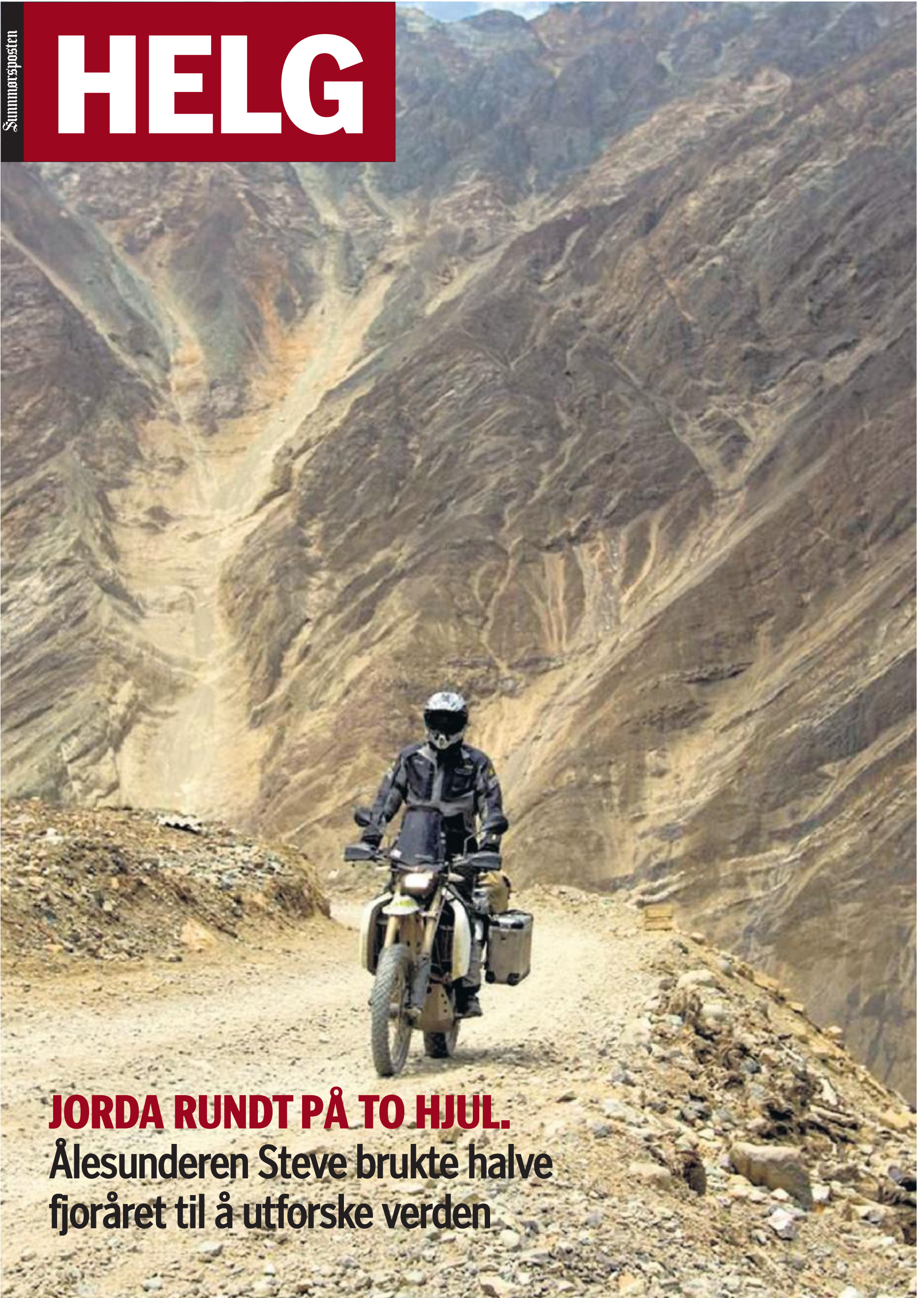

HELG

JORDA RUNDT PÅ TO HJUL.
Ålesunderen Steve brukte halve
fjoråret til å utforske verden

EVENTYRET PÅ SYKKELSETET

Den største utfordringa var å komme seg ut døra hjemme

HINDER. Steve, Roy og Jacek kjørte fast de tyngste syklene på veg til teltcamping på en strand i Peru. Reisefølget fikk i alle fall en flott solnedgang og lyden av store bølger som rullet inn mens de for

EVENTYR. På midten av 2000-tallet fikk Steve Michael Røyset en idé litt utenom det vanlige. Sammen med kjæresten ville han reise jorda rundt på motorsykkel. Først flere år senere og uten kjæreste ble drømmen en realitet.

I mai sa Steve opp jobben, leide ut huset og fant fram motorsykkelen. Ålesunderen ble en ekte eventyrer.

– Nå hadde jeg økonomien til å gjennomføre planene, forteller han.

Ideen bak turen fikk Røyset da han hørte om andre nordmenn som hadde reist nedover det amerikanske kontinentet på motorsykkel. Han ble også inspirert av hollywoodstjernen Ewan McGregors dokumentarfilm «Long Way Round» som viser skuespilleren og en venn på MC-tur verden rundt.

Når Steve snakker om reisen, ser han på det hele som én tur. Likevel hadde han noen få ukers pause hjemme i Ålesund i september. Da var

reisen på det eurasiske kontinentet fullført, og Amerika var neste destinasjon.

– Jeg kaller del to for Amerikadelen, forklarer han.

«Strikkhoppet». Siden Steve forlot Norge 20. mai i fjor, har han vært borti små og store utfordringer verden rundt. Dårlig vær, litt magesjau og stadig nye og ukjente språk. Spesielt en ekspedisjon i Sibir og østlige Russland mot slutten av reisen var krevende for eventyreren. Den aller største utfordringen oppsto likevel helt til å begynne med.

– Det verste var faktisk å stable alt på beina og komme seg ut døra hjemmefra, sier Steve.

Prosjektet krevde svært mye planlegging, spesielt med tidsbruk. Åtte visum måtte anskaffes før turen gjennom Europa og Asia begynte, og

VANNHULL. Steve Røyset krysser et av flere hundre dype vannhull på Road of Bones i «Russia far east».

landene var strenge på hvilke datoer de forskjellige visaene skulle gjelde.

– En så stram plan legger sjølsagt en del føringer for hva man kan gjøre underveis, men det var nødvendig for å få tak visum til alle landene.

På bloggen som Steve oppdaterte jevnlig under hele reisen, sammenlignet han den første reisedagen med følelsen av å stå på kanten av stupet for et strikkhopp.

– Tiden før avreisen og de første par timene av turen var preget av intens kribling i kroppen, mange tanker, glede, spenning og selvfølgelig mye tvil, skriver Steve på turens aller første blogginnlegg.

Opplevelser. – Går det an å beskrive reisen med tre ord?

– Det må nok bli eventyr, lærerikt og spenning. Man blir litt dopet på opplevelser, for det skjer noe nytt hver dag.

søkte å flytte kjøretøyene.

STEVE RØYSET

- **Alder:** 41 år
- **Sivilstatus:** Singel
- **Bosted:** Ålesund
- Brukte store deler av 2012 på å planlegge og kjøre motorsykkel gjennom tre kontinenter: Eurasia (Europa og Asia), Nord-Amerika og Sør-Amerika. Kaller selv prosjektet «Explore The World» på sin blogg som han oppdaterte jevnlig under hele reisen.
- Reiseruten gjennom Europa og Asia: Norge, Tyskland, Tsjekkia, Slovakia, Ungarn, Serbia, Bulgaria, Tyrkia, Iran, Turkmenistan, Usbekistan, Tadsjikistan, Kirgisistan, Kasakhstan og Russland
- Reiseruten gjennom de amerikanske kontinentene: USA, Mexico, Guatemala, El Salvador, Honduras, Nicaragua, Costa Rica, Panama, Colombia, Ecuador og Peru
- Turen gjennom Europa og Asia varte fra 20. mai til 23. august. Turen i Amerika varte fra 26. september til 11. desember. Siden reisekameratene ikke nådde de sørligste landene i Sør-Amerika, anses ikke prosjektet som ferdig.
- På ferden gjennom Eurasia reiste Steve i utgangspunktet alene, men i Russland slo han seg sammen med to andre nordmenn. Disse hadde i lang tid planlagt en ekspedisjon i Sibir og Øst-Russland. Som en direkte følge av deltakelsen i ekspedisjonen kuttet Steve Mongolia fra reiseruten. Siste stopp før hjemreise ble dermed den russiske byen Magadan helt i øst.
- Reiserapporter, flere bilder og annen informasjon om prosjektet finnes på bloggen www.sterk.no/rtw2012

PARKERING. På flere titalls hoteller fikk karene parkere motorsykkene i resepsjonen, til og med på finere hoteller.

RÅTTEN. Steve og reisekameratene krysser en forfallen bro på BAM-vegen i Sibir. Vegen er den gamle rallervegen som ble laget i forbindelse med bygging av jernbanen.

Det er en stor kontrast å komme hjem, for jeg våkner og lurar på om jeg virkelig ikke skal ut og oppleve noe nytt i dag. Samtidig er det også en ganske befriende følelse.

Steve sier han har lært en rekke ting om seg selv, og at prosjektet har endret ham.

– Jeg har nok blitt mer reflektert, og har lært å pushe egne grenser. Møtet med alle menneskene har lært meg å tolerere andre, og jeg har blitt gjestfri på en annen måte enn før, forteller han med stort engasjement.

Velkomst. At Steve har blitt mer gjest-

Man blir litt dopet på opplevelser

STEVE RØYSET

fri enn før, er noe han har lært av de mange personene han hilste på underveis. En av de største overraskelsene var nemlig den enorme gjestfriheten mennesker i ulike land viste langs vegen.

– Jeg var nok litt forutinntatt før jeg dro, for jeg trodde spesielt at Russland ikke var et veldig imøtekommande land, sier han.

– Der møtte vi folk som bodde uti ødemarka, og de inviterte oss hjem til seg. Der fyrte de opp badstua, laget middag til oss og redde opp sengene for oss. Slik skjedde flere ganger.

Steve mener vi nordmenn har en del å lære av velkomsten han og de forskjellige reisepartnerne fikk.

På en seiltur mellom Panama og Colombia fikk Steve og kameratene god mottakelse av de få beboerne på de små San Blas-øyene. Der fikk gjengen

MERSMAK. Steve Røyset ville gjort det samme igjen, men tror ikke det blir like store prosjekt i framtiden. FOTO: STAAL WATTØ

overnatte i bambushytter midt mellom palmetrær og hvite sandstrender.

– Dette var midt i regntiden. Da det regnet, lå vi inne i hyttene og kjente vannet som dryppet ned på tærne våre.

Samtidig blåste vinden gjennom vegene, men temperaturen var fin.

Lav risiko. – Jeg følte meg egentlig aldri utrygg på turen, forteller Steve som hadde forventet å bli ranet minst én gang i løpet av reisen.

Før prosjektet starta, ble han advart om både korrupte politifolk, landeveisrøvere og andre farer, men verken på det eurasiske eller de amerikanske kontinentene møtte de reisende på slike problemer. Steve kommer plutselig på en litt småkummel episode fra Russland, men konkluderer med at hendelsen ikke var store greiene og går ikke mer inn på dette.

– Vi møtte forresten en bjørnunge på vegen. Mora var heldigvis ikke i nærheten, så vi kjørte raskt vekk derfra.

Steve hadde ikke forventet at turen skulle gå såpass knirkefritt.

RUINER. Steve ble mektig imponert av inkaruinene i Machu Picchu i Peru.

MØTEPlass. Å reise jorda rundt på motorsykel ble en sosial opplevelse for Steve (nummer to fra venstre).

SEILING. Seilbåten som fraktet gjengen fra Panama til Colombia het Staahlratte. Før het båten Sildaskjær, og var stasjonert fiskebåt i Måløy. Ombord er det 14 motorsyklar.

– Det gikk overraskende enkelt. Verden er ikke så farlig som man kanskje tror.

Sosialt. Eventyret til ålesunderen varte i et halvt år, og første halvdel var Steve i utgangspunktet alene på reisen. Men han følte seg aldri ensom.

– Jeg møtte stadig folk, og vi delte opplevelser og snakket om erfaringer. Før reisen trodde jeg at jeg kom til å bli ensom underveis, for jeg er en veldig sosial type. Å kjøre hele vegen uten å få snakke med noen hadde ikke fungert.

Allerede i Oslo møtte Steve to andre reisende på motorsykel. Disse var på vei til et MC-treff sør for Berlin, og karer slo følge til den tyske hovedstaden. Slik fortsatte turen, med jevnlig utskifting av turfølge gjennom Europa og Asia.

– Noen har jeg fortsatt kontakt med i dag, og den ene polakken jeg møtte på veg mot Russland, er han som var med nedover de amerikanske kontinentene, forteller Steve.

På Amerika-delen av reisen var situasjonen en annen, ettersom Steve hadde to faste turkamerater stort sett fra start til slutt. I tillegg til polske Jacek, fulgte også ålesunderen Roy Erik Aas med på ferden.

– Vi var tre menn med sterke meninger, så alle måtte lære å bli tilpassningsdyktig. Man må stole på hverandre. Teamet må fungere.

På innsiden. Underveis på turen opplevde Steve å komme under huden på ulike land og situasjoner. Han forteller om en verden ulik fra det bildet media skaper.

– Når man hører om Iran i mediene, fokuseres det på atomprogrammer og behandling av kvinner. Da jeg kom dit, så jeg vanlige folk slik som oss som prøver å ta vare på familiene sine.

Han siterer Lonely Planet som tidligere har uttalt at «Iran er et fantastisk land med et seriøst imageproblem».

– Da vi kom til Russland, besøkte vi byen Krasnojarsk som var lukket under den kalde krigen. En MC-klubb i byen inviterte oss og en eldre mann fra byen. Han fungerte som tolk. Denne mannen hadde jobbet i en av raketfabrikkene i

byen. Brikkene faller litt på plass i slike situasjoner, for der satt vi og snakket med en person som tidligere hadde jobbet med det vi fryktet under den kalde krigen for mange år siden, forteller Steve.

Mer tid. – Ville du gjort noe annerledes?

– Jeg ville kanskje planlagt litt mer tid på hver plass. Selv om folk synes et halvt år høres lenge ut, blir det likevel litt heseblesende til tider, sier Steve.

Han har et godt råd å komme med til personer som ønsker å gjøre det samme.

– Bare planlegg og gjør det! Men husk å bruke hodet. Man bør ikke reise bare på lykke og fromme.

SVEIN ERIK GISKEGJERDE
svein.erik.giskegjerde@smp.no

Man må stole på hverandre, teamet må fungere

